



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput IX. De his quae in secunda universali Synodo decreta sunt. Et de
Maximo Cynico Philosopho.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

τάγμασι δὴμων καὶ δεχαῖς ὁμοίως ἐχεῖτο· ἀλλὰ καὶ τὰ συμβόλαια, καὶ τὰ νόμιμα τῶν ἰταλῶν ῥωμαίων ἐκείνη, καὶ τὰ δίκαια καὶ τὰ γέγραφα πάντα ἐκείνη ἰσάζετο· μάλιστα δὲ, μήτε γε γρηγοῦς ἢ εἶναι ἐπίσκοπον, μήτε κληρικὸς, οὐδὲ παρ' αὐτῶν χειροτονθῆναι, καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν ἢ παρ' αὐτῶν πεπραγμένα, ἀκυρὰ ἐψηφίσαντο· τέτον δὲ ἀλεξανδρεῖα τὸ γρηγοῦ ὄνα, κυνικὸν τε φιλόσοφον τὸ ἐπιτόθιμα, περὶ αὐτῶν δὲ περὶ τὸ δόγμα τῆς ἐν νικαίᾳ συνόδου, κλέψαντες τὴν χειροτονίαν, ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως κατέστησαν, οἱ τότε δὲ αἰγυπῆσι συνελθυθότες· καὶ τὰ μὴ ὀρθῶς τῆ συνόδου ἔδοξε· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐψηφίσαντο· καὶ νόμον ἔθετο, κυρίαν εἶναι τὴν πίσιν τῶν ἐν νικαίᾳ συνελθυθῶτων· ἀλεξανδρινῶν τε τὰς πάλαια ἐκκλησίας τοῖς ἐν ὑποσάσει περὶ τῶν ἰσραηλῶν καὶ ἰθουναίων, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁμολογησάμενοι πατέρας καὶ υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματος τέτρως ἢ εἶναι τὰς κοινωμένης νεκρωσίου ἐν κωνσταντινουπόλει ἐν αἰγυπῶ δὲ, προθέτω τὰ ἐπισκόπων ἀλεξανδρείας ἐν ἣ ταῖς ἀνατολικαῖς ἐκκλησίαις, διοδώρω τὰ ταρσῆ, καὶ πελαγίω τὰ ἐπισκόπων λαοδικείας τῆ σύρον· περὶ δὲ ἁσιανοῖς ἀμφιλοχίω τὰ περὶ σαμῶν τῆς ἐν ἰκονίᾳ ἐκκλησίας ἐν ἣ ταῖς περὶ τὸν πόλιν πόλεσιν, διὰ βιθυνῶν μέγιστος δερμυρίων, ἐλλαδίᾳ τὰ καισαρείας τῆς καππαδοκῶν ἐκκλησίας ἐπισκόπων, καὶ γρηγορίω τῶν νύσης, καὶ ὀρθεγίνω τὰ μελιτίνης ἐν ἣ ταῖς περὶ τράκιον καὶ σκυθίαν πόλεσι, τερηνικῶν τομῶν, καὶ μαβυρίω τὰ μαρκιανουπόλεως τέτρως γρηγορίου βασιλεὺς αὐτὸς ἐπήνεσεν ἰδῶν καὶ συνηνομήθη· καὶ δόξα ἀγαθὴ περὶ αὐτῶν ἐκράτει, ὡς τὰς ἐκκλησίας εὐσεβῶς ἀγούτων· ἐπεὶ δὲ τὰς ἐχέμετο, ἢ ἡ συνόδου τέλος ἔχεν, οἱ μὴ ἄλλοι ἕκαστος οἴκαδ' ἐπανήλθον.

A ordines populi, ac magistratus similiter habebat: verum etiam contractus civium eius urbis, juxta leges Romanorum qui in Italia sunt, judicabantur juraque omnia & privilegia aequalia seniori Romae possidebat. Maximum item nec esse, nec fuisse unquam Episcopum decreverunt; nec clericos eos, qui ab illo ordinati fuissent. Cuncta denique quae sub illo, aut ab illo acta fuissent, irrita esse statuerunt. Namque hunc, Alexandrinum quidem genere, professione vero Philosopherum Cynicæ sectæ; cæterum Nicææ fidei defensorem acerrimum, Episcopi qui ex Aegypto adveniant, furtivâ ordinatione Episcopum Constantinopolitanæ urbis sacraverant: Et hæc quidem à Synodo constituta sunt in hunc modum: Imperator vero ea suffragio suo comprobavit: legemque tulit, ut fides eorum qui Nicææ olim convenerant, rata esset: utque omnibus in locis Ecclesiæ iis traderentur, qui in trium personarum subsistentia, honore ac potestate aequalium, unam eandemque Deitatem confiterentur Patris ac Filij & Spiritus Sancti. Hos autem esse definivit, qui Constantinopoli quidem communicarent cum Nestorio: in Aegypto vero cum Timotheo Episcopo Alexandriae; in Orientis autem provinciis eos qui communicarent cum Diodoro Episcopo Tarfi, & Pelagio Episcopo Laodiceæ in Syria: in Asiatica autem diœcesi cum Amphilochio Iconiensis Ecclesiæ Antistite: in Pontica vero diœcesi, à Bithynis usque ad Armenios, eos qui communione juncti essent cum Helladio Cæsareæ Cappadocum Episcopo, & Gregorio Nyssæ, & Otreio Melitinæ: in urbibus denique Thraciæ ac Scythiæ, eos qui cum Terentio Tomitano, & Martyrio Marcianopolis Episcopo communicarent. Istos enim tum Imperator ipse approbavit, cum eos vidisset & allocutus esset: tum egregia de illis constabat fama, quod Ecclesias suas sanctissimè gubernarent. His peractis, finitoque Concilio, cæteri quidem Episcopi ad suas quisque sedes rediêre.

